

Našja vsa štiriak in
vse s poštno vred ali
v Mariboru s pošlji-
stvom na dom za celo le-
ta 12 D, pol leta 16 D,
šestri leta 8 D. Izven Ju-
goslavije 58 D. Naroč-
nina se pošlje na uprav-
ništvo »Slov. Gospodar-
ja« v Mariboru, Koroška
cesta 5. List se de-
pošilja do odpovedi.
Naročnina se plačuje v
naprej. — Telefon inter-
urban št. 113.

Posamezna številka stane 150 dpa.

Polletna plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru,
Koroška cesta št. 5.
Rokopisi se ne vračajo.
Upravništvo sprejema
naročnino, inserate in
reklamacije.

Cene inseratom po dogovoru.
Za večkratne oglase primeren popust.
Nezaprte reklamacije so
poštne proste.

Čekovni račun poštnege
urada Ljubljana 10.50%
Telefon interurb. št. 113.

9. številka.

MARIBOR, dne 4. marca 1926.

60. letnik.

„Slovenski Gospodar“ — šestdesetletnik.

Letos poteče 60 let, kar izhaja Slov. Gospodar, zato pa naj pove danes sam o sebi besedo.

60 let je dolga doba. Slovenski narod je v tem času doživel marsikaj veselega in žalostnega, marsikaj, kar mu je bilo v dobro, in tudi kar mu je bilo v breme. Redno pa se je dvigal k vedno večji samozavesti in prosvitljenosti. Kako bi pač prestal naš slovenski narod tako usodepolne čase, kot je bila svetovna vojna, kot je sedanja doba, če bi ne bil res tako prosvitljen in zaveden, kakor je. In takšen je postal kljub velikim oviram, ki jih je nastavljala nekdanja, slovenskemu narodu sovražna Avstrija. Takšen je danes in to kljub težkemu položaju, ki ga ima sedaj tudi v lastni narodni državi.

Naš narod je v tem času moral imeti dobrega svetovalca, ki mu je vedno stal ob strani. Da, imel ga je. In to mu je bil Slovenski Gospodar.

Slovenski Gospodar je kot strogo katoliški list navajal naš narod k dejanskemu krščanskemu življenju. Slovenski Gospodar je kot dosledno slovenski bil pravi narodni klicar in voditelj našega naroda. In tako je iz tega lista črpal slovenski narod ono moč, s katero je ohranil svoji najsvetejši svetinji: sveto vero in slovensko narodnost. Poleg tega pa je Slovenski Gospodar pomagal našim gospodarjem umno gospodariti in našim gospodinjam modro gospodinjiti. Poročal je svetu novice iz domačih krajev in prinašal v vas in hišo prosveto in zabavo. In to nalogo je opravljal dolgo dobo 60 let.

Ali naj bo zdaj tega dela dovolj? Ali naj gre Slovenski Gospodar kot 60 letnik v pokoj?

Nikakor ne! Naš narod morda ni nikdar potreboval toliko opore, kakor jo dandanes potrebuje. V slovenskih vrstah so začeli nekateri, ki so lastni sinovi naroda in katoliške cerkve, odpadati. Ti, ki so svojo vero in narodnost zatajili, hočejo še druge, posebno preprosti narod, s seboj potegniti. Dandanes je zopet takšen položaj, kakor je že bil pri nas, da je izobraženstvo v večini pozabilo na

svojo katoliško vero in slovensko narodnost. Le kmet čuva neomajno in zvesto ti dve najdražji svetinji. Tudi tako je zdaj pri nas, da bo huda za naše gospodarstvo, če takoj ne sežemo po vseh sredstvih samopomoči.

Zato pa Slovenski Gospodar, čeprav 60 letnik, ne gre v pokoj. Nasprotno! Ravno v tem času hoče Slovenski Gospodar kot mlad in krepek stopiti med vas, slovenski kmetje, da ga boste veselili! Nanj se boste naslonili kot na svojega najzvestejšega prijatelja in svetovalca v vseh rečeh.

Kakšen bo Slovenski Gospodar, da bo kot 60 letnik res mlad in krepek? Za Veliko noč ga boste videli! Takrat bo okrašen z lepo, domačo, slikano prilogo.

Imel bo namreč ilustrirano prilogo, kjer boste videli slike naših domačih krajev, dogodkov in oseb. In taka priloga bo potem prihajala redno vsak mesec enkrat. Poleg te slikane priloge bo pa imel Slovenski Gospodar tudi gospodarsko prilogo; kjer bo polno nasvetov za gospodarstvo in gospodinjstvo. Tudi to bo prinašal vsak mesec enkrat. Takšen bo! Ali ga ne boste res veselili?

Pa bo zato kaj dražji? Ne! Radi teh dveh prilog, ki bosta mesečno prihajali med vas, ne bo prav nič dražji, čeprav bo imel dejansko veliko več žrtev. Pač pa Slovenski Gospodar nekaj drugega pričakuje:

Odprite mu pot v vsako slovensko hišo!

Ne bo se vsiljeval. Povabljen in naročen bo prišel k vam in bo ostal pri vas.

Agitirajte še ta mesec od osebe do osebe, da še dobite Slovenskega Gospodarja za njegovo 60-letnico kar največ novih naročnikov. Od zdaj pa do novega leta stane Slovenski Gospodar vključno dvema prilogama samo 24 dinarjev.

Prijatelji Slovenskega Gospodarja, bodite mu zvesti, kakor vam je bil on 60 let zvest in je delal za vas ter bo še v naprej.

Zato vsi na delo za Slovenskega Gospodarja!

LISTER.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevod Paulus.

Morebiti pa je zadeva važna — je zagovarjal svojo radovednost. »Morebiti potrebuje brzjavko za powerilo, morebiti je denarno nakazilo —. Treba jo bo poslati za njim. Moram pogledati!«

Na listu je stal en sam kratek stavek.

»Odtiski so dokazali, da si sin lorda Greystoke. Častitam!«

Arnot.

Za hip je kakor od strele zadet strmel na papir. Nato pa se mu je zazibalo pod nogami, naslonil se je na steno, da ni padel.

Dolgo je trajalo, da se je popolnoma zavedel krute resnice.

Tistega o odtiskih seveda ni razumel. Pa je bilo postransko. Zanj je bilo glavno, da je Trzan potomec lorda Greystoke —.

Ko je stopil v sobo, je bil še lord Greystoke. Sedaj pa je bil — berač.

Trzan — njegov bratranec!

O, sedaj je razumel svoje slutnje! Razumel je svojo mržnjo do tega človeka —! Tistikrat se je začelo, ko so našli stričeve zemeljske ostanke v kočli! In Ine je s svojim navdušenjem za »belega junaka« še huje razpalila iskro ljubosumja.

Ni vedel zakaj, pa zasovražil je nezanege belega divjaka džungle. Krvno sorodstva se je oglašalo že ti-

stokrat! Ni vedel, pa slutil je menda, da bi utegnil biti belokoži človek v kaki zvezi z njegovim stricem, lordom Greystoke. Kako bi bil tudi sicer prišel v džunglo —! In podobna sta si bila! Slutil je v neznanu tekmeča za stričovo dedščino in tekmeča za Inino roko —.

In sedaj je vse prišlo na dan —. Prav v trenutku, ko je dosegel vse, kar si je želel, lordstvo Greystoke in Ino.

Kaj bo sedaj —? Kaj bo storil Trzan, kaj bo storil Arnot —?

Značajnost mu je vetevala, da takoj stopi pred Ino in ji vse pove. In potem bo vsega konec —. Bogata dedščina, plemeniti naslov, Ine, vse bo izgubljeno. Ine ne bo hotela »gospoda Claytona« v zameno za »lorda Greystoke« —.

Meglilo se mu je pred očmi, iznova se je moral prijeti za steno. Slaboten človek je bil, njegova bolehavost pa je vplivala tudi na njegovo voljo.

Zrtev je bila prestrašna zanj.

Tedaj mu je prišla rešilna misel.

Zakaj mu Trzan ni pokazal brzjavke —?

Zivo se je še spominjal na sinočnji prizor. Trzan je stal pred njim, brzjavko je držal v roki, »nujna zadeva«, je rekel, nato pa odšel v svojo sobo. In pol ure pozneje se je za vedno poslovil.

Ali ne misli uveljaviti svojih dednih pravic? Se jim bo odpovedal? Zaradi Ine —? Ine mu sicer ni besedice omenila, pa Clayton je dobro vedel, kaj se je zgodilo med njo in med Trzonom —.

Če pa Trzan ni mislil zahtevati svoje dedščine — in dokaz za to njegovo mišljenje je bilo vse njegovo obnašanje, njegovo kratko, naglo slovo —, čemu bi mu naj torej on, Clayton, branil njegovo velikodušno žrtev?

Narodni poslanec Franjo Zebec:

Načelna razprava o proračunu.

Beograd, 26. februarja.

Načelna razprava o proračunu je bila dne 25. februarja končana. Od Jugoslovanskega kluba so se udeležili razprave dr. Korošec, Smodej in Vesensjak. Njih govori so vzbudili v zbornici in javnosti največjo pozornost. Dočim sta dr. Korošec in Smodej govorila v prvi vrsti s političnega stališča, je Vesensjak strokovnjaško orisal našo zavoženo finančno in gospodarsko politiko.

Slovenska samostalna poslanca dr. Zerjav in dr. Pivko tudi v tej razpravi nista upala govoriti. Njih ali ni bilo v skupščini ali pa sta ponižno molčala. Ta dva poslanca sta po liberalnih listih v Sloveniji jako glasna. Človek bi mislil, da sta res prava tigra, toda v Beogradu počepneta v kot iz strahu pred Pašičem. Oziri na Pašiča so jima več vredni nego skrb za Slovenijo in slovenske razmere. Sploh je značilno za celo samostalno demokratsko stranko in njeno časopisje, da se neprenehoma s čudno vaečno laskajo Srbom, a za Slovence nimaje smisla.

Slovenska uslužbenca Radičeve stranke Pucelj in Kelemina sta sedaj že osmi mesec v vladi, a še ne moreta pokazati nobenega uspeha, razven da sta svojemu somišljeniku, bivšemu socialistu Albinu Prepeluhu, spravila mesto pri bosanskem lesnem podjetju Steinbeiss, katero mesto bo mu neslo, kakor pravijo, letno 200.000 D. Da bo od tega pripadlo nekaj tudi blagajni »Kmetijca«, je verjetno. Tako so sedaj vsi bivši socialistični voditelji dobro preskrbljeni. Etbin Kristan v Ameriki, Anton Kristan v Sloveniji, a Albin Prepeluh v bosanskih šumah. Sedaj pridejo drugi osrečevalci delavstva na red. Pucelj in Kelemina se pa lahko pohvalita s tem, da sta nam že sedaj prinesla pol-drugo milijardo večji večji proračun, torej tudi pol-drugo milijardo več plačil. Kelemina se tudi tokrat ni oglasil k besedi, kakor še dosedaj sploh ni govoril v skupščini. Spada med takozvane mutaste poslance. Pucelj se je ob koncu razprave sicer vzdignil ter hvalil vladu, proračun in vedno rastoče davke. Celu beograjski listi, v kolikor sploh beležijo njegov govor, se čudijo njegovi smelosti, ki se dela v javnosti nedolžnega, a v skupščini podpira protiljudsko politiko, ki jo posebno slovensko ljudstvo tako težko občuti na svojem hrbtu.

Radičevci so razven Pucelja še poslali dva govornika v razpravo, Babiča in Neudorfera. Neudorferjev govor je bil prazen kakor morska pena, a Babič je na

Če je Trzan hotel Ino osrečiti, zakaj bi jo naj on, njen bodoči mož, pahnil v nesrečo in v siromaštvo —?

Korake je začul na hodniku. Brž je vtaknil list v žep, se obrnil k oknu in se delal kakor bi bil ves zaptljen v pogled na gozd.

Sobarica je bila, pospravljat je prišla. Vprašal je je, ali je gospodična Ine že po koncu, pa mu je dejala, da jo boli glava in da še leži.

Tiho kakor tat je zlezal Clayton po stopnicah, se zmuznil krog ogla in odšel v gozd —.

Šele popoldne je Ine prišla iz sobe, pa le na nujno klicanje gospoda Filandra.

Bleda je bila, vse rdeče oči je imela in nema je poslušala Filandrovo novico, da je gospod profesor izgubil nakazilo.

»Nemudoma bo treba kaj ukreniti!« je pravil. »Sicer bo nesreča!«

»Misli sem«, je nadaljeval, ko je molčala, »da bi gospod Clayton brzjavil v Pariz. Pa ga ni nikjer.«

»Kam bi pa bil šel?« se je vzdramila.

»Nihče ne ve. Ga že ves dan niso videli.«

Kmalu je bila vsa farma na nogah. Profesor Porter je zabavljaj, Ine je tarnala in hude slutnje so jo obhajale, gospod Filander je letal od enega do drugega, služinčad pa je iskala Claytona.

V velikem nemiru in neredu je našel Clayton, ko se je pozno tistega popoldne vrnil Ine ga je boječje pogledovala, gospod Filander pa se ga je koj lotil in mu povedal zgodbo o izgubljenem nakazilu.

Clayton je z obema rokama pograbil priliko.

»Trenutno še nič ni hudega«, je pravil, »pa v par dneh mora kdo v Baltimoro, da razveljavi nakazilo. Obenem pa bo tudi treba pisati v Pariz.«

Sklenili so, da pojde Clayton v Baltimoro. Vesel je bil, da bo prišel za nekaj dni s farme.